

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 307

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5631. Περὶ διαθέσεως τῶν ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν εισπραξέων πρὸς συντήρησιν κλπ. Διδακτηρίων.	1
Νόμος 5638. Περὶ καταθέσεως εἰς κανὸν λογαριασμὸν.	2
Νόμος 5640. Περὶ ἐπιανεπιδικασίας ἀγροκτημάτων τινῶν.	3
Νόμος 5641. Περὶ ἐξαγορᾶς 5.700 β. στρεμμ. τοῦ ἀγροκτημάτων Τρυφυκωσιῆ τῆς περιφέρειᾶς Ἀλμυροῦ.	4
Νόμος 5645. Περὶ διαλύσεως τῆς μετὰ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἐταιρειῶν ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1927 Συμβάσεως τοῦ Δημοσίου περὶ προμηθεῖας εἰδῶν ἱματισμοῦ δ' ἀ τὴν Στρατιωτικὴν Ὑπηρεσίαν.	5

Διατάγματα

Περὶ νομιμοποιήσεως ἐξογῶμου τέκνου τοῦ Βασιλείου Δημητρ. Τζαραβέλου.	6
Περὶ ἐκδικασέως τῶν πολιτικῶν καὶ ποιν. ὑποθέσεων τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Μαλλίων ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Χερσονήσου ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ.	7
Περὶ ἀναγνωρίσεως Κοινότητος Νέας Σάντας ἐν τῷ Νομῷ Ροδότης.	8
Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινότητος Παρονύμφων ἐν τῷ Νομῷ Ἡρακλείου.	9
Περὶ ἀπαλοτριώσεως ἐκτάσεως εἰς θέσιν Ἁγιος Δημήτριος Λοιμπαρδιάρης δι' ἀρχαιολογικοῦς σκοποῦς.	10

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν εισπραξέων πρὸς συντήρησιν κλπ. Διδακτηρίων.

Νόμος 5631

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον

Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας τὸ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ θανείου σχολικῶν κτιρίων προσωρισμένον ποσὸν διατεθῆ ἔν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ τὴν χρῆσιν 1932—33 ἀποκλειστικῶς πρὸς συντήρησιν τῶν ἀνεγερθέντων σχολικῶν κτιρίων, ἀποπεράτωσιν τῶν ἀρξαμένων ἤδη ἔργων καὶ πρὸς χορηγίαν χρηματικῶν ἀρωγῶν πρὸς Κοινότητα, Σχολικὰ Ταμεῖα ἢ ἄλλους συναφείς τοπικούς Ὄργανισμούς δι' ἀποπεράτωσιν Διδακτηρίων, ἐφόσον οὗτοι παρεχώρησαν δωρεὰν τὸ κατὰ τὸν νόμον ἐκλεγέν κατάλληλον γῆπεδον, ἀνεγείρουσιν τὰ Διδακτήρια ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, αἱ δὲ σχετικαὶ ἐργασίαι ἐπροχώρησαν τοὐλάχιστον εἰς τὴν στάθμην τοῦ πρώτου ὄρφου. Ἡ χορηγία τῆς συνδρομῆς ταύτης παρέχεται μετὰ γνωμοδότησιν τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας περὶ τῆς μελλοντικῆς δυνατότητος τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων διὰ τοπικῶν πόρων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἑμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς

Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.

Π. ΠΕΤΡΙΑΔΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ' ὀργῶς

Π. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(2)

Περὶ καταθέσεως εἰς κοινὸν λογαριασμὸν.

Νόμος 5638

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Καταθέσεις χρημάτων.

Ἄρθρον 1.

Χρηματικὴ κατάθεσις παρὰ Τραπεζῆς εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι δύο ἢ πλειοτέρων ἀπὸ κοινῶν (Compte joint, joint account) εἶναι, ἐν τῇ ἐνοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου, ἡ περιέχουσα τὸν ὅρον, ὅτι τοῦ ἐκ ταύτης λογαριασμοῦ δύναται νὰ κάμνη χρῆσιν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνευ συμπράξεως τῶν λοιπῶν, εἴτε εἰς, εἴτε τινές, καὶ πάντες κατ' ἴδιαν οἱ δικαιοῦχοι.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τῶν καταθέσεων τούτων δύναται νὰ τεθῆ προσθέτως ὁ ὅρος, ὅτι ἅμα τῷ θανάτῳ οἰουδήποτε τῶν δικαιούχων, ἡ κατάθεσις καὶ ὁ ἐκ ταύτης λογαριασμὸς περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπιζώντας μέχρι τοῦ τελευταίου τούτων.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κατάθεσις περιέρχεται εἰς αὐτοὺς ἐλευθέρου πάντος φόρου κληρονομίας ἢ ἄλλου τέλους. Ἀντιθέτως, ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῶν κληρονόμων τοῦ τελευταίου ἀπομείνοντος δικαιούχου.

Ἄρθρον 3.

Διάθεσις τῆς καταθέσεως διὰ πράξεως εἴτε ἐν ζωῇ εἴτε αἰτία θανάτου δὲν ἐπιτρέπεται, αἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ τελευταίου θαντος, εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου, εἴτε καὶ ἐκ δικηθῆκης, συμπεριλαμβανομένων γαὶ τῶν ἀναγκαιῶν τοιούτων, ὡς καὶ τῆς ἀπόρου γήρας, οὐδὲν δικαίωμα κέρτηγται ἐπὶ τῆς καταθέσεως.

Ἐπὶ τῶν καταθέσεων τούτων ἀργούσιν αἱ περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν δωρεῶν μεταξύ συζύγων διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

Κατάσχεσις τῆς καταθέσεως ἐπιτρέπεται, ἔναντι ὅμως τῶν κατασχόντων αὕτη τεκμαίρεται ἀμαχῆτως ὅτι ἀνήκει εἰς πάντας τοὺς δικαιούχους κατ' ἴσα μέρη.

Ἄρθρον 5.

Ὁ τόκος ἐπὶ τῶν καταθέσεων τούτων ὀρίζεται ἐκάστοτε διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

*Άρθρον 6.

Ἡ ἀρχικὴ κατάθεσις ὡς καὶ αἱ μετ' αὐτὴν κατὰ τὴν κίνησιν τοῦ λογαριασμοῦ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν χρονοσήμευ λεπτῶν 50 κατὰ πᾶσαν χιλιάδα δραχμῶν.

*Άρθρον 7.

Διὰ Δ ατάγματος, προκαλουμένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζονται ἐκάστοτε αἱ Ἀνώνυμοι Τραπεζιτικαὶ Ἑταιρεῖαι, καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, τὰ δυνάμενα νὰ δέχωνται καταθέσεις τοιοῦτου εἴδους.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφ' ἑργός Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ' ἑργός
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ Π. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(3)

Περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων τινῶν.

Νόμος 3640

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδιδόμενον τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

*Άρθρον μόνον.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ διαταχθῆ ἡ ἐπανεκδικασίς τῶν κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Βαρδάτες τῆς Λαμίας, Μπεκρικαῖς (Ν. Μοναστηρίου) τοῦ Δομοκοῦ, Φακίτσα, Ποταμάκια, Πάλτρσικιά Ἐλασσόνης ὡς πρὸς τὴν θέσιν Βίγλα, Καίσορι Κορινθίας, Ἀμουργιανὸς Μονῆς Ταλλιαννίου Ναυπλίας, Νέα Σούρμενα, Χιλιομόδιον Κοζάνης, Δούχλιστα Ἐλασσόνης καὶ Λαζαράδες Κοζάνης, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὀρθοτέρως διανομῆς τῶν κτημάτων μεταξὺ τῶν ὑπὲρ ὧν ἀπηλλοτριώθησαν ταῦτα συνεταιρισμῶν καὶ κληροῦχων.

Ἐπίσης δύναται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους νὰ γίνῃ ἐπανεκδικασίς τοῦ Ἀγροκτηματος Κανάλι τῆς Πρεβέζης μόνον διὰ τῆς καλλιτέρας διαρρύθμισιν τῶν ὀρίων αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγροκτηματος Νέα Σινώπη.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(4)

Περὶ ἐξαγορᾶς 5.7000 β. στρεμμ. τοῦ ἀγροκτηματος Τουρκομισλιῆ τῆς περιφερείας Ἀλμυροῦ.

Νόμος 3641

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδιδόμενον τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

*Άρθρον μόνον.

1. Δυνάμει τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐξαγορὰν μέχρι 5700 β. στρεμμάτων ἐκ τοῦ κτηματος Τουρκομισλιῆ τῆς περιφερείας Ἀλμυροῦ πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων.

2. Τὸ τίμημα τῶν ὡς ἄνω ἐξαγορασθησομένων ἐκτάσεων ἐὶς ὁδόμενῃ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2.850.000 θέλει δὲ καταβληθῆ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρὰ τὸν Δημοσίον.

3. Ὁ τρόπος τοῦ καλοῦσιμοῦ τῆς ἀξίας τῶν ἀγορασθησομένων ἐκτάσεων, ἡ πληρωμὴ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις τῆς ἀξίας ὑπὸ τῶν ἀκτημόνων καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, θέλει κανονισθῆ διὰ Π. Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ' ἑργός Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Π. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(5)

Περί διαλύσεως τῆς μετὰ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἑταιρειῶν ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1927 Συμβάσεως τοῦ Δημοσίου (περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ διὰ τὴν Στρατιωτικὴν Ὑπηρεσίαν).

Νόμος 3643

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1931 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3858, 3859, 3903 καὶ 4422 συμβολαίων τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Νικολ. Πανιάρα συναμολογηθεῖσαι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Α. Ε. «Ἑλληνικὴ Ἐπιχειρησιολογία», Α. Ε. «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία», Α. Ε. «Ὑφαντέ» καὶ Α. Ε. «Ἐρία» συμβάσεις διαλύσεως τῆς μετὰ αὐτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1927 συμβάσεως προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ χρησίμου διὰ τὴν Στρατιωτικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τοῖς ὡς ἄνω συμβολαίοις ἀναφερομένους ὅρους καὶ συμφωνίας.

Ἀριθ. 3858.

Διάλυσις Συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμη (27) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεαεκαοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου (1932) ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 89 κειμένῳ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἰδιοκτησία Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἔθθα κληθεὶς ἦλθον. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Νικολάου Κωνστ. Πανιάρα ἐδρεύοντος ἐνταῦθα παρούσα καὶ τῶν μαρτύρων Ἐμμανουὴλ Δημητρίου Νούση Ταγματάρχου καὶ Ἀντωνίου Σπυρίδωνος Ψαθά, Λοχαγοῦ, ἀμφοτέρων τοῦ Σώματος Ἐπιμελητείας καὶ κατοίκων Ἀθηνῶν πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέων, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοὶ μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι ἀφ' ἐνὸς Γεώργιος Ἀποστόλου Κατεχάκης Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐκπροσωπῶν ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῆς ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1932 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσας κατὰ τὴν 1Α' Συνεδρίασιν αὐτοῦ, ἧς κεκυρωμένον ἀπόσπασμα προσαρτάται ὧδε, καὶ ἀφ' ἐτέρου Θωμᾶς Χριστοδούλου Ἀναρᾶς, ἐμποροειρημάρχου, κάτοικος Ἀθηνῶν (ὁδὸς Χουσοσπηλαιωτίσσης ἀριθ. 9) ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ ὡς πληρεξούσιος τῆς ἐν Ναούσῃ ἐδρευούσης ἐπερορρυθμοῦ Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18398 τῆς δεκάτης πέμπτης (15) Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους 1931 πληρεξουσιοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βερροίας Γεωργίου Δ. Μανωλίδου προσαρτωμένου ὧδε ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ χορηγηθέντος κατόπιν τῶν νομίμων διατυπώσεων καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 πέντε τοῦ ὑπ' ἀριθ. 40465 τῆς τριακοστῆς (30) Μαρτίου 1922 τροποποιητικοῦ Ἑταιρικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Πειραιῶς Δημητρίου Πολιτάκη οὗτινος κεκυρωμένον ἀπόσπασμα προσαρτάται ὧδε καὶ ὑπὸ τὰς ιδιότητάς των ταύτας ἠτήσαντα τὴν τήνταξιν τοῦ παρόντος δι' οὗ συνωμολόγησαν καὶ συναπεδέχθησαν τ' ἀκόλουθον. Ὅτι μετὰ τῶν Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἑταιρειῶν Α. Ε. «Ἑλληνικὴ Ἐπιχειρησιολογία», Α. Ε. «Ἐρία», Α. Ε. «Ὑφαντέ» καὶ τῆς ἐπερορρυθμοῦ Ἑταιρείας «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀφ' ἐτέρου, ὑφίσταται ἐν ἰσχύϊ ἡ ἀπὸ τριακοστῆς (30) Ἰου-

νίου 1927 ἔτους σύμβασις «περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ» κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ (19) δεκάτης ἐνάτης Ἰουλίου 1927 ἔτους Προεδρικοῦ Διατάγματος καὶ δι' ἧς συμβάσεως ἡ Ἑταιρεία «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀνέλαβεν τὴν προμήθειαν τῶν εἰκοσι πέντε ἐκκρεσῶν (25/00) τῆς ἐτησίας παραγγελίας τοῦ Δημοσίου. Ἦδη οἱ διὰ τοῦ παρόντος συμβαλλόμενοι καὶ ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας ιδιότητάς των ἐδήλωσαν ὅτι διαλύουσι τὴν σύμβασιν ταύτην ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας :

1) Ἡ Ἑταιρεία Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία, ἀποδέχεται τὴν δι' αὐτὴν διάλυσιν τῆς ἄνω Συμβάσεως ἀμετακλήτως ἀπὸ τοῦδε καὶ ὑπὸ τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ ἐννέα (9) προϋπόθεσιν. 2) Ἡ Ἑταιρεία «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀναγνωρίζει, ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης διαλύσεως οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐξ οἰωνδήποτε λόγων, παραιτουμένη ρητῶς παντὸς τυχόν ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως δικαιώματός της διὰ τὸν ἀπὸ τῆς διαλύσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. 3) Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δηλοῖ, ὅτι παραιτεῖται παντὸς δικαιώματός του ἀπορρέοντος ἐκ τῆς ἀπὸ τριακοστῆς (30ῆς) Ἰουνίου 1927 ἔτους διαλυομένης διὰ τοῦ παρόντος Συμβάσεως διὰ τὸν μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς χρόνον. Ἡ δὲ Ἑταιρεία «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀποδέχεται τὴν δῆλωσιν ταύτην τοῦ Δημοσίου. 4) Ἡ Ἑταιρεία «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» δηλοῖ, ὅτι τὴν ἀξίωσιν της περὶ ἀποζημιώσεώς της διὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς γενόμενας ἐγκαταστάσεις εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τρίτου (3ου) ἄρθρου τῆς ὡς ἄνω Συμβάσεως ἐπαίτησιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὴν δῆλωσιν ταύτην τῆς Ἑταιρείας «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀποδέχεται τὸ Δημόσιον. 5) Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» συμφωνεῖται ἀμοιβαίως, ὅτι θὰ λυθῶσιν ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παρ' ᾧ ἐκκρεμῶσιν, ὡς δαιτητικῶν κατὰ τὴν Σύμβασιν Δικαστηρίου. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ Δαιτητικοῦ Δικαστηρίου θέλουσιν ἐνδικασθῆ καὶ αἱ ὑφιστάμεναι μὲν διαφοραὶ μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς συμβαλλομένης Ἑταιρείας, ἀλλὰ μὴ εἰσαχθεῖσαι ἔτι πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ τυχόν ἐγεθρησόμεναι τοιαῦται ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. 6) Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου εἰς περιπτώσιν ἐννοικίης ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκβάσεως τῶν ὡς ἄνω δικῶν, ἡ Ἑταιρεία «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» διαθέτουσα τὰς ἐν Ναούσῃ βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῆς ἐλευθέρας παντὸς βάρους, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 555 τῆς 29 Δεκεμβρίου 1931 πιστοποιητικῷ τοῦ ὑποθηκοφύλακος Ναούσης, ὑπὲρ προσαρτάται τῷ παρόντι ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κρατῆσιν ταύτας ἐλευθέρας πάσης ὑποθήκης καὶ εἰς τὸ μέλλον μέχρις ὀριστικῆς λύσεως τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἐκκρεμῶν διαφορῶν, εἴτε διατηρήσῃ τὴν σημερινὴν μοσφὴν της, ὡς ἐπερορρυθμῶσ, εἴτε μετατραπῆ εἰς Ἀνάων Ἑταιρείαν. Τὴν δῆλωσιν ταύτην τῆς Ἑταιρείας «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀποδέχεται τὸ Δημόσιον. 7) Αἱ διὰ τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος 1931—32 δοθεῖσαι παρὰ τοῦ Δημοσίου παραγγελίαι εἰς τὴν Ἑταιρείαν «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἐκτελεσθήσονται παρὰ τῆς Ἑταιρείας ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. 8) Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαλυομένης Συμβάσεως κατατεθειμέναι παρὰ τῆς Ἑταιρείας «Ἀναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἐγγυήσεις ἀποδοθήσονται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἅμα τῇ ἐκτελέσει ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ταύτης τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ὄρων ἀναφερομένων παραγγελιῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32 καὶ 9) Ἡ παρούσα Σύμβασις καὶ ἡ δι' αὐτῆς συμφωνουμένη διάλυσις θέλει θεωρηθῆ ἰσχύουσα ἀπὸ σήμερον, ἐὰν καὶ ἐσ' ὅσον κυρωθῇ αὐτὴ νομοθετικῶς τῆς κυρώσεώς της ἐνεργούσης ἀναδομικῶς. Εἰσεπράχθησαν διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραγματῆ ἐκατὸν ἐνενηκόντα δύο (192). Ταῦτα συνωμολόγησαν καὶ παρεδέχθησαν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ εἰς πίστωσιν συνετάχθη ἡ παρούσα εἰς δύο φύλλα χαρτοσήμου τὰ περιθώρια τῶν ὁποίων ἀφῆθησαν τῇ συγκαταθέσει τῶν συμβαλλομένων, ἧτις ἀναγνω-

σθείσα εύκρινώς και μεγαλοφώνως εις έπήκοον αυτών και των μαρτύρων και βεβαιωθείσα ύπεγράφη παρ' όλων και έμου.

Οί Συμβαλλόμενοι
Θ. ΛΑΝΑΡΑΣ
Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

Οί μάρτυρες
Ε. ΝΟΥΣΗΣ
Α. ΨΑΘΑΣ

Ο Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

“Ο,τι ακριβές αντίγραφον έκδοθέν έφ' άπλου χάρτου προς χρήσιν του Έλληνικού Δημοσίου.

Αθήναι αύθημερόν.

Ο Συμβολαιογράφος Αθηνών
Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Άριθ. 3859.

ΔΙΑΔΥΣΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Έν Αθήναις σήμερον την είκοστήν έβδομήν (27) του μηνός Φεβρουαρίου του χιλιοστού εννεακισσοστού τριακοστού δευτέρου (1932) έτους, ήμέραν Σάββατον και έν τώ έντυθθα και επί τής ύδου Ακαδημίας άριθ. 89 κειμένω Καταστήματι του Υπουργείου Στρατιωκών ιδιοκτησία Έλληνικού Δημοσίου, ένθα κληθείς ήλθον, ένώπιον έμου του Συμβολαιογράφου και κατοίκου Αθηνών ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΝΙΑΡΑ, έδρευόντος ένταύθα, παρουσία και των μαρτύρων Έμμανουήλ Δημητρίου Νούση Ταγματάρχου και Αντωνίου Σπυριδώνος Ψαθά Λοχαγού, άμφοτέρων του Σώματος Έπιμελητείας και κατοίκων Αθηνών πολιτών Έλλήνων ένγλήκων, γνωστών μοι και μη έξαιρετέων, ένφανίσθησαν οι γνωστοί μοι και μη έξαιρετέοι, άφ' ένός ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ, Υπουργός των Στρατιωτικών, κάτοικος Αθηνών, έκπροσωπών έν προκειμένω τώ Έλληνικόν Δημόσιον, δυνάμει τής άπό 24ης Φεβρουαρίου 1932 άποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, ληφθείσης κατά την ΙΑ' Συνεδρίασιν αυτού ής κεκυρωμένον άπόσπασμα προσαρτάται ήδε και άφ' έτέρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΗΚΟΥ ΜΑΚΡΗΣ, έμποροειδημαχας κάτοικος Θεσσαλονίκης και προσωρινώς διαμένων έν Αθήναις, ένεργών έν προκειμένω ως πληρεξούσιος τής έν Θεσσαλονίκη έδρευούσης Άνωνύμου Έταιρείας Βιομηχανίας Υφασμάτων «Υφανέντ» δυνάμει του ύπ' άριθ. 23456 τής δεκάτης ένάτης (19) Φεβρουαρίου ένεστώτος έτους 1932 πληρεξούσιου Συμβολαίου του Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Γεωργίου Νικήτα Παπασταθοπούλου ούτινος κεκυρωμένον αντίγραφον προσαρτάται ήδε και ύπό τās ιδιότητάς των ταύτας ήτήσαντο την σύνταξιν του παρόντος δι' ού συνωμολόγησαν και συναπεδέχθησαν τ' ακόλουθα.

“Οτι μεταξού του Έλληνικού Δημοσίου άφ' ένός και των Υφαντουργικών Έταιρειών «Έλληνική Έβριουργία», Α. Ε. «Έρια», Α. Ε. «Υφανέντ» Α. Ε. και τής έτερορρυθμου Έταιρείας «Λαναράς—Κύρσης και Σία», άφ' έτέρου, ύφίσταται έν ισχύϊ ή άπό τριακοστής (30ής) Ίουνίου 1927 Σύμβασις «περι προμηθείας ειδών ίματισμού του Έλληνικού Στρατού» κυρωθείσα διά του άπό δεκάτης έννάτης (19ης) Ίουλίου 1927 έτους Προεδρικού Διατάγματος και δι' ής Σύμβασεως ή Άνωνυμος Έταιρεία Βιομηχανίας Υφασμάτων «Υφανέντ» ανέλαβε την προμήθειαν των είκοσι έκαστωών (20)οο τής έτησίως παραγγελίας. “Ηδη οι διά του παρόντος συμβαλλόμενοι και ύπό τās προεκτεθείσας ιδιότητάς των, έδήλωσαν, ότι διαλύουσι την Σύμβασιν ταύτην ύπό τούς έξής όρους και συμφωνίας 1) Η Άνωνυμος Έταιρεία Βιομηχανία Υφασμάτων «Υφανέντ», άποδέχεται την δι' έαυτήν διάλυσιν τής άνω σύμβασεως άμετακλήτως άπό τούδε και ύπό την έν έδαφίω έννέα (9) προϋπόθεσιν. 2) Η Άνωνυμος Έταιρεία Βιομηχανία Υφασμάτων «Υφανέντ» αναγνωρίζει, ότι έν τής τοιαύτης διαλύσεως ούδέν έχει δικαίωμα άποζημιώσεως παρά του Δημοσίου έξ οίονδής-προς λήγων, παραιτημένη ρητώς παντός τυχόν έν τής διαλυο-

μένης Σύμβασεως δικαιώματός της διά τον άπό τής διαλύσεως και έφεξής χρόνον 3) Το Έλληνικόν Δημόσιον δηλοεί, ότι παραιτείται παντός δικαιώματός του άπορρέοντος έκ τής άπό τριακοστής (30) Ίουνίου 1927 διαλυομένης διά του παρόντος Σύμβασεως, διά τον μετά την διάλυσιν αύτης χρόνον. Η Άνωνυμος Έταιρεία Βιομηχανία Υφασμάτων «Υφανέντ» άποδέχεται την δήλωσιν ταύτην του Δημοσίου. 4) Η Άνωνυμος Έταιρεία Βιομηχανία Υφασμάτων «Υφανέντ» αναγνωρίζει, ότι ούδέν δικαίωμα άποζημιώσεως έχει παρά του Δημοσίου διά τās γενομένας παρ' αύτης έγκαταστάσεις εις έκτέλεσιν του τρίτου (3ου) άρθρου τής άνω Σύμβασεως. τώ δε Δημόσιον αναγνωρίζει επίσης, ότι ούδέν δικαίωμα άποζημιώσεως έχει παρ' τής Άνωνύμου Έταιρείας Βιομηχανία Υφασμάτων «Υφανέντ» διά την έν μέρος αύτης παράλειψιν τής έκτελέσεως τής ύποχρέσεως ήν έν τής διαλυομένης Σύμβασεως είχε προς έπαύξησην των έγκαταστάσεών της και προς έγκατάστασιν τοιούτων ύποχρεωτικών κατά την Σύμβασιν.

5) Αί μέχρι τούδε έκκρεμείς διαφοραί μεταξού του Δημοσίου και τής Άνωνύμου Έταιρείας Βιομηχανία Υφασμάτων «Υφανέντ» συμφωνείται άμοιβαίως, ότι θα λυθώσιν όριστικώς παρά του Έφετείου Αθηνών παρ' ή έκκρεμοϋσιν, ως διαιτητικού κατά την σύμβασιν Δικαστηρίου. Παρά του αυτού δε διαιτητικού Δικαστηρίου θέλουσιν ένδικασθή και αι ύφιστάμεναι μέν διαφοραί μεταξού του Δημοσίου και τής συμβαλλομένης Έταιρείας, άλλα μη είσαχθείσαι έτι προς ένδίκασιν ένώπιον αυτού, ως και αι τυχόν έγερθησόμεναι τοιαύται έν τής διαλυομένης Σύμβασεως, 6) Προς ασφάλειαν του Δημοσίου εις περιπτώσιν ένεικνής ύπέρ αυτού εκβάσεως των ώς άνω δικών, ή Άνωνυμος Έταιρεία Βιομηχανία Υφασμάτων «Υφανέντ», διαδέττωσιν τās έγκαταστάσεις αύτης έλευθέρας παντός βάρους συμφώνως τώ προσαρτωμένω ήδε ύπ' άριθ. 607 τής 3ης Φεβρουαρίου 1932 πιστοποιητικώ του ύποθηκοφύλακος Θεσσαλονίκης, αναλαμβάνει την ύποχρέωσιν να κρατήσει ταύτας έλευθέρας πάσης ύποθήκης και εις τώ μέλλον, μέχρι τελικού διακανονισμού των ένώπιον του Έφετείου έκκρεμών διαφορών. 7) Αί διά τώ Οικονομικόν έτος 1931—1932 δοθείσαι παρά του Δημοσίου παραγγελίαι εις την Άνωνυμον Έταιρείαν Βιομηχανίας Υφασμάτων «Υφανέντ» έκτελεσθήσονται παρά τής Έταιρείας τούτης συμφώνως προς τούς όρους και τās διατάξεις τής διαλυομένης Σύμβασεως. 8) Αί διά την έκτέλεσιν τής διαλυομένης Σύμβασεως κατατεθειμένοι παρά τής Άνωνύμου Έταιρείας Βιομηχανίας Υφασμάτων «Υφανέντ» έγγραφοί άποδοθήσονται αύτῃ, ύπό του Δημοσίου, άμα τῃ έκτελέσει των έν τώ προηγούμενω όρω αναφερομένων παραγγελιών οικονομικού έτους 1931—1932 και 9) Η παρούσα Σύμβασις και ή δι' αύτης συμφωνομένη διάλυσις, θέλει θεωρηθή ισχύουσα άπό σήμερον, εάν και έφ' όσον κυρωθή αύτη νομοθετικώς, τής κυρώσεως της ένεργούσης αναδρομικώς. Φίσεπαράχθησαν διά τέλη και δικαιώματα δραχμαί έκαστον ένενήκοντα δύο (92).

Ταύτα συνωμολογήθησαν και παρεδέχθησαν οι συμβαλλόμενοι και εις πίστωσιν συνετάχθη ή παρούσα εις φύλλα χατοσήμου δύο τά περιθώρια των όποιών άφέθησαν τῃ συγκαταθέσει των συμβαλλομένων. ήτις αναγνωσθείσα εύκρινώς και μεγαλοφώνως εις έπήκοον αυτών και των μαρτύρων και βεβαιωθείσα ύπεγράφη παρ' όλων και έμου.

Οί Συμβαλλόμενοι
Α. ΜΑΚΡΗΣ
Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

Οί μάρτυρες
Ε. ΝΟΥΣΗΣ
Α. ΨΑΘΑΣ

Ο Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

“Οτι ακριβές αντίγραφον έκδοθέν έφ' άπλου χάρτιν προς χρήσιν του Έλληνικού Δημοσίου.

Αθήναι αύθημερόν.

Ο Συμβολαιογράφος Αθηνών
Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Αριθ. 3903.

ΔΙΑΔΥΣΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις σήμερον τὴν πέμπτην (5ην) τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου (1932) ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 89 κειμένῳ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἰδιοκτησία τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐνθα κληθεὶς ἦλθον, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ κατοικοῦ Ἀθηνῶν ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΝΙΑΡΑ, ἐδρεύοντος ἐνταῦθα, παρουσίᾳ καὶ τῶν μαρτύρων Δημητρίου Θεοδώρου Σαρακατσάνη Ταγματάρχου, καὶ Κωνσταντίνου Λεωνίδου Παναγιᾶκη Λοχαγοῦ, ἀμφοτέρων κατοίκων Ἀθηνῶν, πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέων, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοὶ μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι, ἀφ' ἐνὸς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐκ προσώπων ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 95 τῆς 24 Φεβρουαρίου 1932 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσης κατὰ τὴν ΙΑ' Συνεδρίασιν αὐτοῦ ἧς κεκυρωμένον ἀπόσπασμα προσαρτᾶται ὧδε καὶ ἀφ' ἐτέρου 1) Κλέαρχος Θεοδώρου Μανέας ἔμπορος κάτοικος Ἀθηνῶν, (ὁδὸς Ἰουλιανῶν ἀριθ. 36) καὶ 2) Ἀλέξανδρος Λουκά Χαλκοκονδύλης κτηματίας κάτοικος Ἀθηνῶν, (Λεωφόρος Κηφισίας ἀριθ. 49 β), ἐκπροσωποῦντες ἐν προκειμένῳ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσαν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν «Ἑλληνικὴ Ἐπιουργία» ἡ μὲν πρῶτος ὡς Διευθυντῆς, ὁ δὲ δεῦτερος ὡς ἐντεταλμένος Σύμβουλος αὐτῆς δυνάμει τοῦ προσαρτωμένου ὧδε καταστατικοῦ αὐτῆς (ἄρθρον 24) καὶ συμφώνως πρὸς τὸ προσαρτώμενον ὧδε ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ ἀπόσπασμα πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ρηθείσης Ἑταιρείας ὑπὸ χρονολογίαν 2ας Μαρτίου 1932 καὶ ὑπὸ τὰς ἰδιότητάς των ταύτας ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος δι' οὗ συνωμολόγησαν καὶ συναπεδέχθησαν τ' ἀκόλουθα. Ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνώνυμου Ἑταιρείας «Ἑλληνικὴ Ἐπιουργία» συνήφθη ἡ ἀπὸ εικοστῆς τετάρτης (24ης) Δεκεμβρίου 1925 ἔτους Σύμβασις «περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ». ἤτις μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ τριακοστῆς (30ῆς) Ἰουνίου 1927 ἐν ἰσχύϊ ἤδη Συμβάσεως κωρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ δεκάτης ἐνάτης (19ης) Ἰουλίου 1927 Προεδρικοῦ Διατάγματος εἰς ἣν συνέπραξαν αἱ συμβαλλόμεναι καὶ Ἑταιρεῖαι «Ἐρικ» Α. Ε., «Υφανέντι» Α. Ε. καὶ ἡ ἐτερόρρυθμος Ἑταιρεία «Δαναράς-Κύρτης καὶ Σία», καὶ δι' ἧς Συμβάσεως ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐπιουργία» ἀνέλαβε τὴν προμήθειαν τῶν τριάνκοντα πέντε ἑκατοστών (35)00 τῆς ἐτησίας παραγωγείας. Ἦδη οἱ διὰ τοῦ παρόντος συμβαλλόμενοι καὶ ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας ἰδιότητάς των ἐδήλωσαν, ὅτι διαλύουσι τὴν Σύμβασιν ταύτην ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας. 1) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐπιουργία» ἀποδέχεται τὴν δι' αὐτὴν διάλυσιν τῆς ἄνω Συμβάσεως ἀμστακλήτως ἀπὸ τοῦδε καὶ ὑπὸ τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ δέκα (10) προϋπόθεσιν. 2) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐπιουργία» ἀναγνωρίζει ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης διαλύσεως οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἐξ οἰωνδήποτε λόγων, παραιτουμένη ρητῶς παντὸς τυχόν ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως δικαιώματός τῆς διὰ τὸν ἀπὸ τῆς διαλύσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. 3) Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δηλοῖ, ὅτι παραιτεῖται παντὸς δικαιώματός του ἀπορροέντος ἐκ τῆς ἀπὸ τριακοστῆς (30ῆς) Ἰουνίου 1927 διαλυομένης διὰ τοῦ παρόντος Συμβάσεως, διὰ τὸν μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς χρόνον. Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐπιουργία» ἀποδέχεται τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ Δημοσίου. 4) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐπιουργία» ἀναγνωρίζει, ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς ἐγκαταστάσεις εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τρίτου (3ου) ἄρθρου τῆς ἄνω

Συμβάσεως, τὸ δὲ Δημόσιον ἀναγνωρίζει ἐπίσης, ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει παρὰ τῆς Ἀνώνυμου Ἑταιρείας «Ἑλληνικὴς Ἐπιουργίας» διὰ τὴν ἐκ μέρους αὐτῆς παράλειψιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρέωσεως, ἣν ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως εἶχε πρὸς ἐπαύθησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν τοιαύτων ὑποχρεωτικῶν κατὰ τὴν Σύμβασιν. 5) Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξαγοράσῃ τὸσα μηχανήματα τοῦ ἐργοστασίου κοπῆς καὶ ραφῆς (μηχαναὶ κοπῆς, πάγκοι, μηχαναὶ ραφῆς, κομειδοχῶν, ρελιάσματος περικνημίδων, σίδερα σιδερώματος, διάφορα παρελκόμενα), ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν παραγωγικὴν ἐτησίως ἐκατὸν χιλιάδων (100.000) πλήρων συλλογῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ ἐξ ἐρέας, ἐξ ἐκείνων ἅτινα αἱ Ἑταιρεῖαι εἶναι ἐκ τῆς Συμβάσεως ὑποχρεωμέναι νὰ παρασκευάζουσιν.

Ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξαγορασθησομένων ὡς ἄνω μηχανημάτων θέλει γίνεαι παρ' Ἐπιτροπῆς ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ ὡς Προέδρου, ἐνὸς μηχανολόγου μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἢ Συγκαιωνίας καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας, ἐπὶ τῇ βάσει διακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε (285) ἐργασίμων ἡμερῶν κατ' ἔτος καὶ μὲ δεκάωρον ἡμερησίαν ἐργασίαν. Ἡ ἀξία τῶν ἐν λόγῳ μηχανημάτων κλπ. καθορισθῆσεται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων ἀγορᾶς, μειωμένων κατὰ τὰς μέχρι σήμερον κατὰ νόμον ἀποσβέσεις. Διὰ τὰ μηχανήματα ἅτινα ἠγοράσθησαν παρὰ τῆς Ἑταιρείας εἰς ξένον νόμισμα, θέλει ὑπολογισθῆ τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον τοῦ ξένου νομίσματος κατὰ τὴν ἡμερησίαν τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν μόνον καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀγορὰ ἐγένετο τοῖς μετρητοῖς καὶ δι' ἰδίων χρημάτων τῆς Ἑταιρείας καὶ διὰ τὰ ὅποια χρήματα δὲν συνήψεν ἡ Ἑταιρεία δάνειον εἰς τὸ ξένον τοῦτο νόμισμα μὴ εἰσέτι ἐξοφληθῆν. Ἐν ἑναντία περιπτώσει ἡ ἀξία τοῦ ξένου νομίσματος θὰ ὑπολογισθῆ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς τῶν παραληφθησομένων μηχανημάτων παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξευρεθησομένη ἀξία τῶν μηχανημάτων, θέλει συμπληρωθῆ μετὰ τὴν ὀφείλην τῆς Ἑταιρείας πρὸς τὸ Δημόσιον, ἤτις τυχὸν θέλει προκύψει μετὰ τὴν ἐκδοσιν παρὰ τοῦ Ἐφετείου ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐκκρεμοῦσης διαφορᾶς κοστολογίων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις αὕτη θέλει ἐκδοθῆ ἐν τὸς διετίας ἀπὸ σήμερον, ἄλλως τὸ Δημόσιον θέλει καταβάλῃ τὴν ταύτην τοῖς μετρητοῖς μετὰ τὴν διετίαν. Διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐν λόγῳ μηχανημάτων ἀπὸ τῆς διὰ κανονικοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς αὐτῶν μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου, εἴτε τῆς μετρητοῖς εἴτε διὰ συμπληρωσῆ κατὰ τὰ προρηθέντα, ὑπολογισθῆσεται ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας τόκος πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50) ο), ἐφ' ὅσον καὶ ἡ Ἑταιρεία ἐντόκως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ τὸ εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ἐπιδικασθησόμενον παρὰ τοῦ Ἐφετείου ποσὸν μετὰ τὸν αὐτὸν τόκον. Τὰ ὡς ἄνω ἐξαγορασθησόμενα μηχανήματα ἡ Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει, ὅπως ἐγκαταστήσῃ κατὰ τὸν δέοντα τρόπον διὰ τοῦ τεχνικοῦ αὐτῆς προσωπικοῦ καὶ δι' ἐξόδων τῆς εἰς μέρος ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἢ εἰς τῆς ὑποδείξει. 6) Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνώνυμου Ἑταιρείας «Ἑλληνικὴ Ἐπιουργία» συμφωνεῖται ἀμοιβαίως ὅτι θὰ λυθῶσιν ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παρ' ᾧ ἐκκρεμοῦσιν, ὡς διαιτητικῶν κατὰ τὴν Σύμβασιν Δικαστηρίου. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ διαιτητικοῦ Δικαστηρίου θέλουσιν ἐκδικασθῆ καὶ αἱ ὑφιστάμεναι μὲν διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς συμβαλλομένης Ἑταιρείας, ἀλλὰ μὴ εἰσαχθεῖσται ἐτι πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς καὶ αἱ τυχὸν ἐγερθησόμεναι τοιαῦται ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. Αἱ τυχὸν ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐπιδικασθησόμεναι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφοραὶ τιμῶν μεταξὺ τιμολογίων καὶ ἀντιτιμολογίων τῶν ἀπὸ τῆς ἀργικῆς Συμβάσεως (24 Δεκεμβρίου 1925) καὶ τροποποιήσεως αὐτῆς (30 Ἰουνίου 1927) ἄχρι τοῦδε ἐκτελεσθεῖσων ἐργασιῶν θέλουσιν ἀποδοθῆ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας εἰς τὸ Δημόσιον κατὰ τὴν ἀπομεικτὴν τῆς ἀναλογίαν, ἤτις διὰ ποσὰ εἰδῶν παρέ-

δωκε δι' άτομικόν της λογαριασμόν πλέον της τυχόν επιδικασθησομένης διαφοράς τιμών κοπής και ραφής ἐφ' ὅλοκλήρου τῆς ποσότητος τῶν ἐκτελεσθεισῶν παραγγελιῶν καὶ ὑπὸ τῶν τεσσάρων Ἐταιρειῶν διότι τὸ ἀντίτιμον τῆς κοπῆς καὶ ραφῆς ἐπληρώθη παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς μόνην αὐτὴν ὡς μόνην ἀνάδοχον τῆς κοπῆς καὶ ραφῆς εἰς δραχμὰς τῆς £ Ἀγγλίας ὑπολογιζομένης ἀπ' ἀρχῆς μὲν τῆς Συμβάσεως μέχρις εικοστῆς (20ῆς Σ) ἑρίου 1931) πρὸς δραχμὰς τριακοσίας ἐβδομήκοντα πέντε (375) (τιμὴ σταθεροποιήσεως), διὰ διαφοράς δὲ γεννηθείσας ἀπὸ τῆς εικοστῆς πρώτης (21) Σεπτεμβρίου 1931 καὶ ἐφεξῆς, μὲ ὅταν τιμὴν τὸ Δημόσιον ἐπλήρωσε ἐκάστοτε τὴν Ἐταιρείαν. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη τῶν ἐπιδικασθησομένων τυχόν εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τοῦ Ἐφετείου, θέλει γίν. παρὰ τῆς Ἐταιρείας εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου καὶ ἐντόκως πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50) ο). Πάντως ἡ ἐτησία δόσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἐνὸς ἑκαμμυρίου (1.000.000). Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπόδοσιν τῶν τυχόν ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου ἐπιδικασθησομένων, ἡ Ἐταιρεία κατέθεσε σήμερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Διεύθυνσιν Ἐπιμελητείας) τὴν ἀπὸ 4 Μαρτίου 1932 ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἔχουσαν οὕτω :

« Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν Διεύθυνσιν Ἐπιμελητείας Γραφεῖον IV Ἐνταῦθα. Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἐγγυώμεθα πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τῆς παρούσης καὶ ἀναλαμβάνομεν τὴν ὑποχρέωσιν τῆς εἰς αὐτὸ καταβολῆς συμφώνως τῷ ἑκτῷ (6ῳ) ἄρθρῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Β. 95) 24-2-32 πρακτικοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ποσοῦ £ Ἀγγλίας 55.000, εἰς ἣν περιπτώσιν εἰς τοσοῦτον ποσὸν ἤθελεν ἀνέλθει ἡ ἀτομικὴ ἀναλογία τῆς Α. Ε. «Ἑλληνικῆ Ἐπιουργίας» ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ὀριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν τιμῶν ὑπ' ἑλαττον τῶν τιμῶν τῶν κοστολογίων της τῶν παραδοθέντων δι' άτομικόν της λογαριασμόν ποσῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς Συμβάσεως καὶ τῆς μεταγενεστέρως τροποποιήσεως αὐτῆς, ἥτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 μέχρι τοῦδε παραγγελιῶν, ἐκκρεμωσῶν ἤδη ἢ εἰσαχθησομένων τῶν σχετικῶν δικῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παραιτούμενοι ὅπῃ τοῦδε παντὸς δικαιώματος ἡμῶν περὶ διαιρέσεως ἢ διζήσεως κλπ. 8) Αἱ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—32 δοθεῖσαι παρὰ τοῦ Δημοσίου παραγγελίαι εἰς τὴν Ἀνώ. Ἐταιρείαν «Ἑλληνικῆ Ἐπιουργίας» ἐκτελεσθήσονται παρὰ τῆς Ἐταιρείας ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. 9) Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαλυομένης Συμβάσεως κατατεθειμέναι παρὰ τῆς Ἀνωμένου Ἐταιρείας «Ἑλληνικῆ Ἐπιουργίας» ἐγγυήσεις ἀποδοθήσονται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἅμα τῇ ἐκτελέσει ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ταύτης τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ὀγδόῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων παραγγελιῶν οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—1932 καὶ 10) Ἡ παρούσα Σύμβασις καὶ ἡ δι' αὐτῆς συμφωνουμένη διάλυσις θέλει θεωρηθῆ ἰσχύουσα ἀπὸ σήμερον ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κυρωθῇ αὕτη νομοθετικῶς τῆς κυρώσεώς της ἐνεργούσης ἀναδρομικῶς. Εἰσπεράχθησαν διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ διακόσαιο ὀγδοήκοντα ὀκτώ (288). Ταῦτα συνωμολόγησαν καὶ κπεδέχθησαν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ εἰς πίστωσιν συνετάχθη ἡ παρούσα εἰς φύλλα χρυσοῦ τρία, τὰ περιθώρια τῶν ὁποίων ἀφέθησαν τῇ συγκρατῆσει τῶν συμβαλλομένων ἥτις ἀναγνωσθήσονται ἐνερπῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπ' ἄκρον αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπεγράφη παρ' ὅλων καὶ ἐμοῦ

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

Κ. ΜΑΝΕΑΣ

Α. ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗΣ

Οἱ Μάρτυρες

Δ. ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

Κ. ΠΑΝΑΓΑΚΗΣ

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐκδοθὲν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἀθῆναι αὐθεμερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ἀριθ. 4422.

Διάλυσις Συμβάσεως.

Ἐν Ἀθῆναις σήμερον τὴν δεκάτην ἐβδόμην (17) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου (1932) ἔτους, ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 69 κειμένῳ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργεῖου Στρατιωτικῶν ἰδιοκτησίᾳ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἔνθα κληθεὶς ἤλθον, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν Νικολάου Κωνσταντίνου Πανιάρα ἐδρεύοντος ἐνταῦθα παρουσίᾳ καὶ τῶν μαρτύρων Ἐμμανουὴλ Δημητρίου Νούσση, Ταγματάρχου Ἐπιμελητείας καὶ Κωνσταντίνου Εὐθυμίου Βερνάδου, Λοχαγῶ Ἐπιμελητείας, κατοίκων ἀμφοτέρων Ἀθηνῶν πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέων, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοὶ μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι ἀπὸ ἐνὸς Θεόδωρος Ἀναστασίου Χαβίνης, Ὑπουργῶ τῶν Στρατιωτικῶν, κάτοικος Ἀθηνῶν ἐπικρατοῦ ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. (3) τῆς πρώτης (1) Ἰουνίου 1932 ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λησθείσης κατὰ τὴν Γ' Συνεδρίασιν αὐτοῦ ἥς κεκυρωμένον ἀπόσπασμα προσαρτᾶται ἕδε καὶ ἀφ' ἑτέρου Γεωργίου Χρίστου Πάξης, ἔμπορος, κάτοικος Θεσσαλονίκης (δδὸς Τομισκῆ ἀριθ. 97) καὶ προσωρινῶς διαμένων ἐν Ἀθῆναις (δδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 11), ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ ὡς σύμβουλος καὶ πληρεξούσιος τῆς Ἀνωμένου Ἐταιρείας «Ἐρια» δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14734 τῆς δεκάτης (10) Ἰουνίου ἐνεστώτος ἔτους 1932 πληρεξούσια συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Βασιλείου Δικαιοφύλακος οὕτινος κεκυρωμένον ἀντίγραφον προσαρτᾶται ἕδε καὶ συμφώνως πρὸς τὴν χορηγηθείσαν αὐτῷ ἐξουσιοδότησιν παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ν. Α. Ε. Υ. Ε. Ν. «Ἐρια» κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 134 Συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς ἐνάτης (9) Ἰουνίου 1932 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ προσαρτωμένου ἕδε κεκυρωμένου ἀντιγράφου πρακτικῶν, καὶ ὑπὸ τὰς ιδιότητάς των ταύτας ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος δι' οὗ συνωμολόγησαν καὶ συναπεδέχθησαν τὰ ἀκόλουθα. Ὅτι: μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἐταιρειῶν «Ἑλληνικῆ Ἐπιουργίας» Α. Ε. «Ἐρια», Α. Ε. «Ἰφανέτ» Α. Ε. καὶ τῆς ἑτερορρυθμοῦ Ἐταιρείας «Ἀναρᾶς—Κύρτης καὶ Σία» ἀφ' ἑτέρου συνήφθη ἡ ἀπὸ τριακοστῆς (30) Ἰουνίου 1927 σύμβασις «περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ» κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ δεκάτης ἐνάτης (19) Ἰουλίου 1927 ἔτους Προεδρικοῦ Διατάγματος καὶ δι' ἧς συμβάσεως ἡ Ἀνόνημος Ἐταιρεία «Ἐρια» ἀνέλαβε τὴν προμήθειαν τῶν εἰκοσι ἑκατοστῶν τῆς ἐτησίας παραγγελίας.

Ἦδη οἱ διὰ τοῦ παρόντος συμβαλλόμενοι καὶ ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας ιδιότητάς των ἐδήλωσαν ὅτι διαλύουσι τὴν σύμβασιν ταύτην ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας: 1) Ἡ Ἀνωμένου Ἐταιρεία Νκούσσης «Ἐρια» ἀποδέχεται τὴν δι' αὐτῆν διάλυσιν τῆς ἀνω συμβάσεως ἀμετακλήτως ἀπὸ τοῦδε καὶ ὑπὸ τὴν ἐν ἐδαφίῳ ἐννέα (9) προυπόθεσιν. 2) Ἡ Α.Ε. Νκούσσης «Ἐρια» ἀναγνωρίζει ὅτι ἐκ τῆς τῆς αὐτῆς διαλύσεως οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐξ οἰωνδήποτε λόγων, παραιτουμένη ρητῶς παντὸς τυχόν ἐκ τῆς διαλυομένης συμβάσεως δικαιώματος της διὰ τὸν ἀπὸ τῆς διαλύσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. 3) Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται παντὸς δικαιώματος του ἀπορρέοντος ἐκ τῆς ἀπὸ τριακοστῆς (30) Ἰουνίου 1927 διαλυομένης διὰ

τοῦ παρόντος συμβάσεως διὰ τὸν μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς χρόνον.

Ἡ Α. Ε. («Ἐρία») ἀποδέχεται τὴν δῆλωσιν ταύτην τοῦ Δημοσίου. 4) Ἡ Α. Ε. Ναούσης («Ἐρία») ἀναγνωρίζει: ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς ἐγκαταστάσεις εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τρίτου (3ου) ἄρθρου τῆς ἄνω συμβάσεως. τὸ δὲ Δημόσιον ἀναγνωρίζει ἐπίσης ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει παρὰ τῆς Α. Ε. («Ἐρία») διὰ τὴν ἐκ μρους αὐτῆς παράλειψιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρέωσως ἣν ἐκ τῆς διαλυομένης συμβάσεως εἶχε πρὸς ἐπαύξεισιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν τοιούτων ὑποχρεωτικῶν κατὰ τὴν σύμβασιν 5) Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκρεμαῖς διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Α. Ε. Ναούσης «Ἐρία» συμφωνεῖται ἀμοιβαίως ὅτι θὰ λυθῶσιν ὀριστικῶς παρὰ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παρ' ὃ ἐκκρεμοῦσιν ὡς διαιτητικῶν κατὰ τὴν σύμβασιν Δικαστηρίου. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ διαιτητικῶν Δικαστηρίου θέλουσιν ἐκδικασθῆ καὶ αἱ ὑφιστάμεναι μὲν διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς συμβαλλομένης Ἐταιρείας, ἀλλὰ μὴ εἰσαχθεῖσαι ἔτι πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς καὶ αἱ τυχόν ἐγεροσόμεναι τοιαῦται ἐκ τῆς διαλυομένης συμβάσεως. 6) Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου εἰς περίπτωσιν ἐνόρκης ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκδόσεως τῶν ὡς ἄνω δικῶν, ἡ Α. Ε. Ναούσης «Ἐρία» ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, ἐκτὸς τῆς ὑφισταμένης σήμερον ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ἐκ £ Ἀγγλίας εἴκοσι μῖα χιλιάδων τριακοσίων τριάκοντα ἕξ (21.336) καὶ δραχμῶν ἐνὸς ἐκατομμυρίου τριακοσίων πενήκοντα πέντε χιλιάδων (1.355.000) ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ προσαρτωμένου φθε ὑπ' ἀριθ. 78 τῆς 7ης Μαρτίου 1932 πιστοποιητικῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ναούσης, οὐδεμίαν νέαν ὑποθήκην οἰουδήποτε ποσοῦ παραχώρησιν εἰς οἰονδήποτε εἴτε φυσικὸν εἴτε νομικὸν πρόσωπον ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐγκαταστάσεων αἰτινες λεπτομερῶς ἀναγράφονται εἰς τὸ ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ναούσης, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν ἐτέρων τοιούτων ἐλευθέρων μέχρι σήμερον πάσης ὑποθήκης μέχρι τελικοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἐκκρεμῶν διαφορῶν. 7) Αἱ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931-1932 δεθεῖσαι παρὰ τοῦ Δημοσίου παραγγελίαι εἰς τὴν Α. Ε. Ναούσης «Ἐρία» ἐκτελεσθήσονται παρὰ τῆς Ἐταιρείας ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τῆς διαλυομένης συμβάσεως. 8) Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαλυομένης συμβάσεως κατατεθειμένοι παρὰ τῆς Α. Ε. Ναούσης «Ἐρία» ἐγγυήσεις, ἀποδοθῆσονται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἅμα τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων παραγγελιῶν οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—1932. καὶ 9) Ἡ παρούσα σύμβασις καὶ ἡ δι' αὐτῆς συμφωνουμένη διάλυσις, θέλει θεωρηθῆ ἰσχύουσα ἀπὸ σήμερον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κυρωθῆ αὕτη νομοθετικῶς, τῆς κυρώσεως τῆς ἐνεργούσης ἀναδρομικῶς. Εἰσπραχθήσαν διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ ἑκατὸν ἐνενηκόντα δύο (192).

Ταῦτα συνωμολόγησαν καὶ παρεδέχθησαν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ εἰς πίστωσιν συνετάχθη τὸ παρὸν εἰς φύλλα χαρτοσήμου δύο τὰ περιθώρια τῶν ὁποίων ἀφέθησαν τῇ συγκαταθέσει τῶν συμβαλλομένων ὅπου ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκουον αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων καὶ βεβαιωθὲν ὑπεγράφη παρ' ὧν καὶ ἐμοῦ ὡς ἀκολούθως:

Οἱ Συμβαλλόμενοι
Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ
Γ. ΠΑΖΗΣ

Οἱ μάρτυρες
Ε. ΝΟΥΣΗΣ
Κ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκδοθὲν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου πρὸς χρῆσιν τῆς Δημοσίου Ὑπηρεσίας.

Ἀθήναι αὐθημερόν

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ὁ παρὼν νόμος. ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς. δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Π. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργός τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)
Περὶ νομιμοποιήσεως ἐξωγᾶμου τέκνου τοῦ Βασιλείου
Δημ. Τζαραβέλα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει α') τὴν ἀπὸ 22 Αὐγούστου ἐ. ἔ. αἴτησιν τοῦ Βασιλείου Δημητρίου Τζαραβέλα Ταγματάρχου ἐν ἀποστρατεία, κατοίκου Ναυπλίου, ἐκθέτοντος, ὅτι ἐκ τῶν ἐξωγᾶμων σχέσεών του μετὰ τῆς Κοραλίας θυγατρὸς Θεοδώρου Ἀνωπούλου, κατοίκου Πειραιῶς, ἀπέκτησε θῆλυ τέκνον γεννηθὲν ἐν Πειραιεὶ τὴν 17 Αὐγούστου 1899, καὶ ὀνομασθὲν Οὐρανία ἤδη σύζυγον Δημ. Καζακοπούλου, ὅπου τέκνον ἐπιθυμεῖ νὰ νομιμοποιήσῃ διὰ Διατάγματος, καθ' ὅσον ὁ γάμος του κατέστη ἀδύνατος, λόγῳ τοῦ θανάτου τῆς Κοραλίας θυγ. Θεοδ. Ἀνωπούλου τὴν 5ην Φεβρουαρίου 1903, ὡς προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 127/1932 ἀντιγράφου ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου τοῦ ληξιαρχείου Πειραιῶς, καὶ τὰ ἐν τῇ αἰτήσει τούτῃ συνημμένα δικαιολογητικὰ ἤτοι 1) τὴν ὑπ' ἀριθ. 1176/ τῆς 18 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐνορκιον βεβαίωσιν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηγοδικείου Ἀθηνῶν τῶν Λυμπερίου Κωστοπούλου καὶ Φωτίου Μέρκλη, βεβαιούντων τὰ ὡς ἄνω ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ Βασ. Τζαραβέλα ἐκτιθέμενα γεγονότα, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 3247 τῆς 11 Αὐγούστου 1932 πράξιν ἀναγνωρίσεως τοῦ φυσικοῦ του τέκνου Οὐρανίας ὑπὸ τοῦ Βασιλείου Δ. Τζαραβέλα ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Παναγιώτου Δημ. Κασαμπέτη καὶ 3) τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Παναγιώτου Κασαμπέτη ὑπ' ἀριθ. 3250 τῆς 11 Αὐγούστου 1932 πράξιν συναινέσεως τῆς Οὐρανίας θυγατρὸς Κοραλίας Θ. Ἀνωπούλου πρὸς νομιμοποίησιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ πατρὸς της Βασ. Τζαραβέλα καὶ β') τὰς νεαρὰς ὑπ' ἀριθ. 79 καὶ 89, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, κηρύσσασαν νόμιμον τέκνον τοῦ Βασιλείου Δημητρίου Τζαραβέλα τὴν ἐξ αὐτοῦ καὶ τῆς Κοραλίας θυγατρὸς Θεοδώρου Ἀνωπούλου ἐκτὸς νομίμου γάμου γεννηθεῖσαν ἐν Πειραιεὶ τὴν 17 Αὐγούστου 1899 Οὐρανίαν, ἤδη σύζυγον Δημητρίου Καζακοπούλου.

Ὁ αὐτὸς Ὑφυπουργός δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφυπουργός
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(7)

Περὶ ἐκδικάσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Μαλλίων ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Χερσονήσου ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 6 τοῦ νόμου ΓΦΞΒ' ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου ΓΧΕΒ' τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 137, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Τροποποιούντες τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου ἐ. ἐ. Διάταγμα «περὶ μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Χερσονήσου εἰς τὴν ἔδραν τῆς κοινότητος Μοσχῶ, πρὸς ἐκδικασιν ὑποθέσεων» ὀρίζομεν ὅπως αἱ πολιτικαὶ καὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Μαλλίων καὶ παντὸς συνοικισμοῦ ὑπαγομένου αὐτῷ ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τούτου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Χερσονήσου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐντελέσει τὸ Διάταγμα τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(8)

Περὶ ἀναγνωρίσεως Κοινότητος Νέας Σάντας ἐν τῷ Νομῷ Ροδόπης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 2 κ. ἐ. τοῦ Κώδικος τῆς Νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ 55 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, εἰς σύμφωνον ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 55 τοῦ νόμου 4108 στηριζομένη, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἀναγνωρίζεται εἰς ἰδίαν κοινότητα ὁ ἐν τῷ Νομῷ Ροδόπης Ἐπαρχία Σαππῶν συνοικισμὸς Νέας Σάντας ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινότης Νέας Σάντας» καὶ μετ' ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν ἀποσπώμενος τῆς Κοινότητος Ἀρριανῶν τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ καὶ ἐπαρχίας.

Τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Δ)τος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 27 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

(9)

Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινότητος Πιραινίμων ἐν τῷ Νομῷ Ἡρακλείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 2 κ. ἐ. τοῦ Κώδικος τῆς Νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ 55 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, εἰς σύμφωνον ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 55 τοῦ νόμου 4108 στηριζομένη, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἀναγνωρίζεται εἰς ἰδίαν κοινότητα ὁ ἐν τῷ νομῷ Ἡρακλείου Ἐπαρχία Μονοφατσίου συνοικισμὸς Παρανύμφων ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινότης Παρανύμφων» καὶ μετ' ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Πύργου τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ καὶ Ἐπαρχίας.

Εἰς τὴν ἀναγνωριζομένην ταύτην κοινότητα ἐνοίονται καὶ οἱ συνοικισμοὶ Ἀμυγδαλοῦ Πλατανιάς καὶ Μονῆς Τριῶν Ἐκκλησιῶν ἀποσπώμενοι ἐκ τῆς αὐτῆς Κοινότητος Πύργου.

Τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Δ)τος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 27 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

(10)

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως εἰς θέσιν Ἁγίου Δημητρίου Λουμπαρδιάρης δι' ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ὡς καὶ τοὺς νόμους ΒΓ'ΞΖ' τοῦ ἐτους 1893, ΒΧΜΖΓ' τοῦ 1899, ΓΥ'Α' τοῦ 1910, ΓΖ'ΝΑ' τοῦ 1911, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. 103 τοῦ 1913 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 12)22 Μαΐου 1922 καὶ τὴν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἐ. ἐ. πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κηρύσσεται ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ σκοποὺς ἀρχαιολογικοὺς, ἐκτασις ἐπτὰ περίπου στρεμμάτων κειμένη εἰς θέσιν Ἁγίου Δημητρίου Λουμπαρδιάρης παρὰ τὴν Πύκκα καὶ φερομένη, ὡς ἀνήκουσα κατ' ἰδιοκτησίαν εἰς τὴν Σοφίαν Μπουμπάκη τὸ γένος Θ. Εἰρηνοτάγρου, ὡς καθορίζεται εἰς τὸ συνημμένον τῷ παρόντι σχεδιάγραμμα τοῦ μηχανικοῦ Δ. Γαλακᾶτου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ